

သခင်စကား

ဝိညာဉ်ရေးရာစာစောင်

ဒါပေမဲ့သော စကား ကို နားထောင်၍ ပြောင်းလဲကြည့်သော။
ဒါနိဉာဉ်ကို သင်တို့အပေါ်သို့ ဒါ သွန်းလောင်း၍
ဒါစကား
၏ ခေမုဂ် ခေမိဗျိုလ်ကို နားလည်စေမည်။ သူတို့ ဝေး ၂၃

ခေမုဂ်စဉ် (၆၃)

ဒိုင်ဘာသ

၂၀၁၆ ခုနှစ်

ခေမိဗျို (လစဉ် ပထမ ထုတ်ဝေခေမုဂ်စဉ်၊ ခေမိ ဖြန့်ချိသည်)

ocif (Amos)

- * သခင်ရယ် ၊ သခင်က -
“သင်တို့၏ ရန်သူတို့ကို ချစ်ကြလော့” လို့ ပညတ်ထားခဲ့ပေမဲ့၊
သဘောထားချင်း ကွဲလွဲ လာရင်တော့ဖြင့် ...
- * သခင်ရယ် ၊ သခင်က -
“သင်တို့ကို ကျိန်ဆဲသောသူတို့အား မေတ္တာပို့ကြလော့” လို့ ပညတ်ထားခဲ့
ပေမဲ့၊ မထိတထိ ပြောဆို လာရင်တော့ဖြင့် ...
- * သခင်ရယ် ၊ သခင်က -
“သင်တို့ကို မုန်းသောသူတို့အား ကျေးဇူးပြုကြလော့” လို့ ပညတ်ထားခဲ့ပေမဲ့
အမြင်မတူ ဆန့်ကျင် လာရင်တော့ဖြင့် ...
- * သခင်ရယ် ၊ သခင်က -
“သင်တို့ကို နှောင့်ယှက်ညှဉ်းဆဲသောသူတို့အဖို့ ဘုရားသခင်ကို ဆုတောင်း
ကြလော့” လို့ ပညတ်ထားခဲ့ပေမဲ့ ၊ ထိပါးပြောဆို လာရင်တော့ဖြင့် ...
- * သခင်ရယ် ၊ သခင်က -
“သူတပါး အမှုကို စစ်ကြောစီရင်ခြင်း မပြုကြနှင့်” လို့ ဆုံးမသြဝါဒ ပေးတော်မူ
ခဲ့ပေမဲ့ ၊ တပါးသူရဲ့ အားနည်းချက် တစ်ခုလေးကို သိလိုက်ရင်တော့ဖြင့် ...
- * သခင်ရယ် ၊ သခင်က -
“သင်တို့သည် ကိုယ့်၌ သူတပါး ပြုစေလိုသမျှအတိုင်း သူတစ်ပါး၌ ပြုကြ
လော့” လို့ ဆုံးမသြဝါဒ ပေးတော်မူခဲ့ပေမဲ့ ၊ ကိုယ့်ထက်စာရင် သူတစ်ပါး
ကိုတော့ဖြင့် ...
- * သခင်ရယ် ၊ သခင်က -
“ကိုယ်နှင့် စပ်ဆိုင်သောသူကို ကိုယ်နှင့်အမျှ ချစ်လော့” လို့ မိန့်တော်မူခဲ့ပေမဲ့
စိတ် မကျေနပ်မှုတွေနဲ့ တွေ့ဆုံမိရင်တော့ဖြင့် ...
- * သခင်ရယ် ၊ “သခင်ကို အကြွင်းမဲ့ချစ်ပါတယ်” လို့ အထပ်ထပ် အကြိမ်ကြိမ်
ဝန်ခံ ကတိ ပေးခဲ့ပေမဲ့ ၊ နံရိုးရှင်? နဲ့ ခိုင်းနှိုင်း လိုက်ရင်တော့ဖြင့် ...
- * သခင်ရယ် ၊ “သခင်ကို အကြွင်းမဲ့ ယုံကြည်ပါတယ်” လို့ အလီလီ အခါခါ
ဝန်ခံ ကတိ ပေးခဲ့ပေမဲ့ ၊ စုံစမ်းခြင်း တစ်ခုနဲ့ ရင်ဆိုင်မိရင်တော့ဖြင့် ...
- * သခင်ရယ် ၊ သခင်ရယ် - အထပ်ထပ် အခါခါပေါ့ သခင်ရယ် ။
“သခင် သခင်ဟု ဒါ့ကို ငေ့ဘုရားသခင်အဖို့ ဝေးဝေးကမ်းခြေစင်စင် ဝေးဝေး
စည် စတုဂံ၊ ဝေးဝေးကမ်းခြေ၌ ရှိတော်မူသော ဒါစမည်း ဝေးဝေး၏ ဝေးဝေးကို ဝေးဝေး
သော သူသောသူ၏ ဝေးဝေးစဉ်” ။ ။ **AMOS (C.O.S)**

ocif (Jordan)

- မုသား နောက်လိုက် ၊ မုသား ကို လုပ်၊
- မုသား မှာ ရပ်တည် ၊ မုသား အတွက် ငြင်းခုံ
- မုသား အတွက် ရန်ဖြစ် ၊ မုသား တွေနဲ့ ပြည့်ဝနေတဲ့
အကြင်သူ၏ သခင် အဘယ်သူနည်း။
အမှန် နောက်လိုက် ၊ အမှန် ကို လုပ်
အမှန် မှာ ရပ်တည် ၊ အမှန် အတွက် ငြင်းခုံ
အမှန် အတွက် ရန်ဖြစ် ၊ အမှန် တွေနဲ့ ပြည့်ဝ နေတဲ့
အကြင်သူ၏ သခင် အဘယ်သူနည်း။
- သမ္မာတရား နောက်လိုက် ၊ သမ္မာတရား ကို လုပ်
သမ္မာတရား မှာ ရပ်တည် ၊ သမ္မာတရား အတွက် နှိမ့်ချ
သမ္မာတရား အတွက် အညှဉ်းဆဲခံ ၊ သမ္မာတရား တွေနဲ့ ပြည့်ဝ နေတဲ့
အကြင်သူ၏ သခင် အဘယ်သူနည်း ။ ။ **JORDAN (C.O.S)**

t z t d f y e f s h y j z p l w t p l u l l

တစ်ကိုယ်ရည် တစ်ယောက်တည်း၊ အတွေး နယ်ချဲ့ တတ်စမြဲ ။
အစ်ကိုရေ ဘယ်မှာလဲ ။
မိသားစုကို ချစ်တဲ့အစ်ကို၊ သဘောထားလဲ ကြီးသလို၊ စိတ်ထားလေးလဲ ချို ။
သူငယ်ချင်းများ နှစ်သက်သူ၊ အမေ နှလုံးသားထဲက သူ၊ ကျွန်မလဲ ချစ်တဲ့သူ ။
ဒီလို လူကိုများ၊ ဘာကြောင့်လဲ အရှင်ဘုရား၊ အိမ်တော်ဆီ စောသိမ်းလို့သွား၊
အခုမှ အသက် ၂၅နှစ်၊ ငယ်သေးတာမှ အစစ် ၊ ဘာကြောင့်များ ရုပ်သိမ်းပစ် ။
ဘုရားရှင်ကိုလဲ ယုံ၊ ကျမ်းစာလဲဖတ်တယ် အကုန်၊ ဒါပေမဲ့ ယူကြုံးမရဖြစ်ပုံ ။
သခင်အလို ကျွန်မ နားမလည် ၊ ခံရခက် ရင်ထဲဝယ်၊ မေးခွန်းတွေများလှတယ်။
ဒါပေမဲ့ ပြန်စဉ်းစား၊ သေလွန်သော်လည်း အသက်ရှင်လိမ့်မည် ဆိုတဲ့ တရား၊
သမ္မာကျမ်းထဲက သခင်စကား ။
သခင်ထံမှာ တစ်နေ့ ပြန်ဆုံမယ်ဆိုတဲ့ အသိက၊ ရင်ထဲမှာ ငြိမ်သက်ခြင်း ပြန်ရ
ဝမ်းမြောက်ခြင်းနဲ့ ပြုံးနိုင်ပြီဖြစ်တဲ့ ကျွန်မ ။ ။
အမေအိမ် ပြန်တော့မဲ့ ကျွန်မ - **မြနှင်းဖြူ**
(စင်ကာပူ နိုင်ငံတွင် အလုပ်လုပ်ရင်း ကွယ်လွန်သွားခဲ့သော အစ်ကိုဖြစ်သူ၏ မိနှစ် ပြည့်
၂၀-၁၀-၂၀၁၆) အမှတ်တရ အဖြစ် ရေးစပ်ပါသည်။

အချိန်တန်သောအခါ

ရဲမက်ဖိုလ်ပါ စစ်တန်ဆာပြည့် ၊ ဘုရား လူ(များ) အား သတ်လိုငြားလည်း
အချိန်ရယ်တန် ဖြစ်ရပ်မှန်က ၊ သူတို့သာ မသွေ လှိုင်းအောက်ခြေသို့
သက်ဆင်းကြရ ၊ အီဂျစ်တို့မှ သာကေ ။
အင်အားတောင့်တင်း တပ်ဖြန့်ခင်းလျက် ၊ ရှင်ပြန်မှုကို ဟန့်တားလိုလည်း
အချိန်ရယ်တန် ဖြစ်ရပ်မှန်က ၊ သူတို့နှုတ်တွေ ဆွဲအ စေခဲ့
ဦးညွတ်တွေကျ ၊ ရောမ တို့မှ သာကေ ။
ထောင်သောင်းဗျာပါ တွေ့ကြုံပါလည်း ၊ ဘုရားကိုးစား ယုံအားထားလျှင်
အချိန်ရယ်တန် ပွဲအောင်လံက ၊ တို့တစ်တွေလက်မှာ ရှိမြဲသာတည်း
မြစဉ်ကြုံရ ၊ နေ့ရက်စဉ်မှ သာကေ ။
ရင်ဆိုင်အခြေ အတွေ့တွေနှင့် ၊ အရှုံးအနိုင် တို့မပိုင်လဲ
အချိန်ရယ်တန် ဘုရားအကြံက ၊ သူငါတို့အား ချီးမြှောက်လိုလားသည်
အရာရာတွင် အောင်ပန်းဆင်ဖို့ ၊ ဘုရားအချိန်ကို စောင့်တတ်ဖို့လို ။
(SAMUEL SOE LWIN) (အခြေပြုကျမ်း ၁ပေ ၅၅-၇)

ဝတ်စုံအင်္ကျီ (၃၅)

ကျွန်တော် ကျောင်းသား ဘဝက အဆောင်မှာ သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ အတူတူ နေတုံးကပေါ့ဗျာ။ ကျွန်တော့် သူငယ်ချင်း (ယုံကြည်သူတစ်ဦး) ထမင်း မစားခင်မှာ အစာအတွက် ကျေးဇူးတော် ချီးမွမ်းနေတာကို ကျွန်တော် တွေ့သွားပါတယ်။ ဘာလို့ ဆုတောင်းတာလဲလို့ ကျွန်တော်တို့က ပိုင်း မေးတော့ သူငယ်ချင်းက ထမင်းနဲ့ ဟင်းဟာ ဘုရားသခင် ပေးတာဖြစ်လို့ ကျေးဇူးတော် ချီးမွမ်းပြီးမှ စားရပါတယ်လို့ ပြန်ဖြေပါတယ်။ ဒါတွေကို အယုံ အကြည် မရှိတဲ့ ကျွန်တော်ဟာ ဘုရားက ဘယ်အချိန်မှာ မင်းစားဖို့ ထမင်း လာချ ပေးတာလဲ ဝါတိုမမြင်လိုက်ဘူးလို့ နောက်ပြောင် ပြောဆိုမိခဲ့ပါတယ်။ ဒီလိုနဲ့ လုပ်ငန်းခွင်ထဲ ရောက်တဲ့အချိန်မှာ ယုံကြည်သူ အမျိုးသမီးနဲ့ ချစ် ကြိုက်မိပြီး တစ်ခါတစ်လေမှာ သူ့အလိုကျ ဘုရားကျောင်း လိုက်တက်ဖြစ်ခဲ့ ပါတယ်။ နောက်ပိုင်း ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက် လက်ထပ်လိုက်ပါတယ်။ အဲဒီ နောက်ပိုင်းမှာ ဘုရားသခင်ရဲ့ နှုတ်ကပတ်တော်ကို လေ့လာခွင့် ရခဲ့ပါတယ်။

ကျွန်တော်ဟာ အိမ်ထောင်သက်တမ်း တစ်နှစ်လောက်မှာ ဒုတိယ မွေးခြင်းကို ခံခဲ့ရပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့က ဘုရားသခင်ကို ရွေးကောက်တာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဘုရားသခင်က ကျွန်တော်တို့ကို ရွေးကောက်တာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဧဝာ ဝရသေ သင်တို့သည် ငါတို့ ခန္ဓာကောလိကဉာဏ် ဝေဝေ၊ ငါသည် သင်တို့ကို ခန္ဓာကောလိကဉာဏ် သင်တို့သည် သွား၍ တည်ကြည်သော စေတီးကို သီးစဉ် စေကြောင်းနှင့် ငါ နာမတို့ စေတီဖြူ၍ စေတည်းတော်မှာ စောင်းသဗ္ဗ ငါတို့ ရမဉ်စေကြောင်း သင်တို့ကို ငါတို့အား၏။

မိန်းမ လိုချင်လို့ ဘာသာပြောင်း တာလို့ တစ်ချို့က ထင်ကြပါ တယ်။ တစ်ချို့ကလဲ ဘာကြောင့် ဘာသာပြောင်းပြီး ခရစ်တော်ကို ယုံကြည် လိုက်တာလဲတဲ့။ ကျွန်တော် ခရစ်တော်ကို ယုံကြည်ရတဲ့အကြောင်း ခရစ်တော်ကို လက်ခံလာရတဲ့အကြောင်းကို အနည်းငယ် ဝေမျှလိုပါတယ်။

ကမ္ဘာကြီးကို ဘုရားသခင်က ဖန်ဆင်းတယ်။ လူကိုလဲ ဖန်ဆင်း တယ်။ အရာအားလုံးကို ဘုရားသခင် ဖန်ဆင်းတယ်ဆိုတာ သမ္မာကျမ်းစာ တစ်အုပ် ထဲကတဲ ဖော်ပြထားပါတယ်။

ဧဝာ ဝရ သိ နှုတ်ကပတ်တော်သည် စင်သိမ်းသော စေရာတို့ကို ဝန် ဆင်းတော်မူ၏။ ဝန်ဆင်းတော်မူခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်ချွတ် ဖြစ်သော စေရာ တစ်စုံ တစ်ရာမျှ မရှိ။

အခြားသော ဘာသာတရားတွေမှာ ကမ္ဘာကြီးကို ဘုရားက ဖန်ဆင်းတယ်။ လူသတ္တဝါ တိရစ္ဆာန်တွေကိုလဲ ဘုရားက ဖန်ဆင်းတယ်လို့ ဖော်ပြထားရင် ဘာသာ နှစ်ခုကြားမှာ ကျွန်တော် ဒွိဟ စိတ် ဖြစ်နေမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ အခုတော့ ဒွိဟ ဖြစ်စရာ မလိုတော့ပါဘူး။ ဖန်ဆင်းတဲ့ အရာ တွေကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် ဘုရားသခင် ရှိကြောင်းကို လက်ခံ ယုံကြည် လာ တာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဧဝာသင်တို့ ကြားတော်မူသည့် ကျမ်းစာသော သူတို့သည် စောင်းသမားတို့ စေလိုစေလိုကြ။ နာသော သူတို့သာသည့် စေလိုကြ၏။ သမိစ္ဆာစေခြင်း စေရာတို့ထက် သနားခြင်း ကရုဏာ စေရာတို့ကို ငါနှစ်သက်၏။ တူသော ကျမ်းစာတော်ကို နားထောင်ခြင်း ဌာ သင်တို့သွား၍ သင်ကြားစေဘူး။ မြေသို့စေတီးသောသူတို့ကို နောင်ထေရ်စေခြင်းငှာ ငါလောသည့် စတုတော်၊ စိုးသောသူတို့ကို စေခြင်းငှာ ငါလောသတည်း တု စိန့်စေတီးမူ ၏။ စသင် ၉:၁၂-၁၃။

ကျွန်တော်တို့ အပြစ်အတွက် ဘုရား ကြွလာရခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒါကြောင့် ကယ်တင်ခြင်း အမှန်ဖြစ်တယ် ဆိုတာကို ယုံကြည်တာ ဖြစ်ပါ တယ်။ အခြားသော ဘာသာတရားမှာက ကိုယ်လုပ်တဲ့ အပြစ်အတွက် ကိုယ် ခံရမှာဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီအပြစ်အတွက်ကြောင့် နောင်ဘဝမှာ သူတို့ ဘာဖြစ် မယ်ဆိုတာ သေသေချာချာ မသိပါဘူး။ ကုသိုလ် တစ်ပါး၊ ငရဲ တစ်ပိဿာ ဆို သလို ကုသိုလ် လုပ်ရုံနဲ့ ငရဲက လွတ်နိုင်မှာ မဟုတ်ပါဘူး။ ပုဗ္ဗာ လူတစ် ယောက်က ကျွန်တော်ကို အုန်းသီးပေးတယ်။ မောင်ဖြူ အုန်းပင်ပေါ်က အုန်း သီးကို မင်းဘာသာမင်း တက်ရူးပြီး ယူပါလို့ အခွင့်ပေး ပေမဲ့ ကျွန်တော်က အုန်းပင် မတက်တတ်တဲ့အတွက် အုန်းသီးကို မရနိုင်ပါ ဘူး။ အုန်းပင် တက် တတ်တဲ့ သူတစ်ယောက်က ကျွန်တော်ကိုယ်စား ကျွန်တော့် အတွက် တက် ယူပေးမှ အုန်းသီးကို ကျွန်တော် ရမှာဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီလိုပဲဘဲ ကျွန်တော်တို့ ဝိညာဉ်ရေးရာ ကယ်တင်ခြင်းရရှိအတွက် တစ်စုံ တစ်ယောက်သောသူရဲ့ အကူအညီ လိုပါလိမ့်မယ်။

သခင်ဇော်မင်း မိမိ၏ မြို့၌ သင်္ဃာရေးစေတီတည်ထူသော ကလေးတင် သောစေတီတည် သင်တို့စေတီတော်ငှာ ဌာမြင်ခြင်းကို စံတော်မူပြီး၊ လူကော ၂:၁၁။ ခရစ်တော် အားဖြင့်သာ ကယ်တင်ခြင်းရရှိမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့ ယုံကြည်သူတွေဟာ သေပြီးရင် ကောင်းကင်နိုင်ငံ တော်ဆီ သွားဖို့ တစ်လမ်းဘဲ ရှိပါတယ်။ အခြားသော ဘာသာမှာ သေပြီးရင် ဘယ်သွားလို့ ဘယ်လာရမုန်း မသိပါဘူး။ ပြီးတော့ သေခြင်းကို ကြောက်ကြ ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ ယုံကြည်သူတွေအတွက် သေခြင်းဟာ ဝမ်းနည်းစရာ မလိုဘူး။ သာ၍ မြတ်တယ်။ ဘုရားသခင်နဲ့ ပြန်လည်ဆုံတွေ့ရမယ်ဆိုတာကို ယုံကြည် ထားကြပါတယ်။

ငါတို့အား စိမ်းစေတီ၌ ဝေရာ စေတီးစေရအံ့။ ငါတို့စတုတော်တို့ကို စတုတော်တော်ကို သင်တို့အား ငါ စေတုတော်စေရအံ့။ သင်တို့ စေရာစေတီကို မြင်စေခြင်းငှာ ငါသွားရ၏။ ငါသည်သွား၍ သင်တို့စေရာစေတီကို မြင်စေပြီးမှ ဝေရာ လာပြန်၍ ငါတို့စေတီ၌ သင်တို့ရှိစေခြင်းငှာ သင်တို့ကို ငါတို့ သိမ်းစေတီး စေတီး။ စော ၁၄:၂-၅။

ကျွန်တော်ဟာ ဘုရားသခင်ရဲ့ ကျေးဇူးတော်ကြောင့်ဘဲ ၂၀၀၃ခုနှစ် ဧပြီလ တုံးက စင်ကာပူနိုင်ငံ မှာလာရောက် အလုပ်လုပ်ကိုင်ခွင့် ရခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော် စင်ကာပူ ထွက်မလာခင် ၂ ရက်အလိုမှာ တော်ဝင်ဆေးခန်းမှာ ရှိတဲ့ ရင်ခေါင်းအထူးကုနဲ့ ကျွန်တော့် အဆုတ်ကို ပြသခဲ့ပါတယ်။ အထူးကု ဆရာဝန်ကြီးက ကျွန်တော့် အဆုတ် ခါတ်မှန်ကို ကြည့်ပြီး မင်းရဲ့ အဆုတ်မှာ အမာရွတ် ရှိတယ်။ စင်ကာပူသွားရင် ဆေးအောင်မှာ မဟုတ်ဘူး လို့ပြောပါ တယ်။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီအချိန်မှာ လုံးဝ စိတ်မပျက်ခဲ့ ပါဘူး။ အရာအားလုံးဟာ ဘုရားသခင် တတ်နိုင်တာဘဲဆိုပြီး ဘုရား သခင်ထံ အပ်နှံဆုတောင်းခဲ့ပါတယ်။ ဘုရားသခင်ရဲ့ အလိုတော်နဲ့ ကျေးဇူးတော်ကြောင့်ဘဲ ကောင်းမွန်စွာ အလုပ် လုပ်ခွင့် ရခဲ့ပါတယ်။

ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်ဟာ စာတန်ရဲ့ သွေးဆောင်မှုနောက်ကို လိုက်ပါ ပြီး ဘုရားသခင် မနှစ်သက်တဲ့ အသက်တာကို လျှောက်လှမ်းခဲ့ပါတယ်။ ဘုရားသခင်က ဒီကောင်တော့ ဒီမှာ ဆက်ထားမယ်ဆိုရင် စာတန်ရဲ့ ကျွန် ဖြစ်တော့မှာဘဲ ဆိုပြီး မြန်မာပြည်ကို ပြန်ပို့လိုက်ပါတယ်။

ငါသား ထာဝရတရား ဆုံးမတော်မူခြင်းကို ဖွဲ့စည်းစေရာနှင့်၊ သင်၏ စေတီကို စစ်ဆေးတော်မူသောစေ၏။ စိမ်းစေတီစေရာနှင့်၊ ထာဝရတရားသည် ရှစ် တော်မူသော သူကို ဆုံးမတော်မူတော်မူ၏။ သုတ္တံ ၃:၁၁-၁၂။ ဒီကျမ်းပိုဒ်လေးကို ဖတ်ရတဲ့ အချိန်မှာ ကျွန်တော် အများကြီး ခွန်အားရပါတယ်။

မြန်မာပြည် ပြန်ရောက်တော့ ဘုရားသခင်က ကျွန်တော့်ကို ဘာ အလုပ်မှ လုပ်ခွင့်မပေးပါဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ဘုရားသခင်ရဲ့ အကြံ အစည်ဟာ လူ့ အကြံအစည်နဲ့ မတူပါဘူး။ ဘုရားသခင်က ကျွန်တော်တို့ ယုံ ကြည်သူတွေကို အမြီး မဖြစ်စေချင်ဘူး။ ခေါင်းဘဲ ဖြစ်စေချင်တယ်။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော့်ကို စင်ကာပူကို ဒုတိယအကြိမ် ထပ်မံပို့ဆောင်ပြန်ပါတယ်။

ဘုရားသခင်ရဲ့ ကျေးဇူးတော် ဘယ်လောက်ကြီးမားသလဲဆိုရင် ကျွန်တော့်ကို အရင်ထက် ကောင်းတဲ့နေရာကို ပို့ဆောင်ပေးတဲ့အပြင် ဘုရား ကျောင်းတွေနဲ့ နီးတဲ့နေရာမှာ နေစေခဲ့ပါတယ်။ ဒုတိယအကြိမ် မထွက်လာခင် မှာလဲ ကျွန်တော့်အမျိုးသမီးက သူ့ ဆေးရုံမှာ ရှိတဲ့ ဆရာဝန်နဲ့ ကျွန်တော့် အဆုတ်ကို ခါတ်မှန် ရိုက်ကြည့်ပါတယ်။ အဲဒီ ဆရာဝန်ကလဲ ကျွန်တော့် အဆုတ်မှာ အမာရွတ်ဟောင်းတွေ့ရတယ်လို့ ပြောပြန်ပါတယ်။ ကျွန်တော့် အမျိုးသမီးက စိတ်ပူတာပေါ့။ ဆေး မအောင်လို့ ပြန်လာရရင် ပွဲစားခ အကြွေးတွေ ဘယ်လိုဆပ်မှာလဲလို့ စိတ်ပူတာပေါ့။ ကျွန်တော့် ယောက္ခမ ကလဲ နှင့်ယောက်ျားရဲ့ အဆုတ်က စိတ်ချရဲ့လားလို့ သူ့သမီးကို ခနခန မေးပါ တယ်။

ဝန်စေတီ၍ မင်စိုးသောသူ စေတီးတို့ကို ငါတို့စေတီး လာကြစေရအံ့။ ငါသည် ရှမ်းသော စေးစေတီး။ လို့ ဘုရားကတော်တော်ရှိတဲ့အတိုင်း ကျွန်တော်တို့ ယုံကြည် ကိုးကွယ်တဲ့ ဘုရားသခင်ဟာ ကတိတည်တဲ့ ဘုရားသခင် ဖြစ်ပါတယ်။

သင်တို့သည် စေတုကျေးဇူးကို ရမဉ်တု မြေကြီးသောစိမ်းနှင့် စေတောင်း သဗ္ဗတို့ကို ကြေမိစေတည်း။ စာကျ ၁၁:၂၄။

ဘုရားသခင်ရဲ့ နှုတ်ကပတ်တော်အတိုင်း ကျွန်တော်ဟာ ယုံကြည် စွာနဲ့ ဆက်ကပ်ဆုတောင်းခဲ့ပါတယ်။ ဘုရားသခင် အမြဲပေးပါတယ်။ အရာ အားလုံးဟာ ဘုရားသခင်ရဲ့ ကျေးဇူးတော်သက်သက် ဖြစ်ကြောင်းကို ယုံ

ကြည့် လက်ခံခဲ့ပါတယ်။ အဲဒါကြောင့် ကိုယ်လိုချင်တဲ့အရာကို ယုံကြည်သော စိတ်နဲ့ ဆုတောင်းပါလို့ ခွန်အားပေးလိုပါတယ်။ (နိုင်)

ဝမ်စော့ (KTM)

ရှေ့ဦးစွာ ဘုရားသခင်ရဲ့ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းပါတယ်။ ကျွန်မဟာ အိမ်ထောင်သည် တစ်ယောက်ပါ။ ကျွန်မမှာ သားလေးတစ်ယောက် သမီးလေး တစ်ယောက် ရှိပါတယ်။ ၂၀၀၁ ခုနှစ် ဇွန်လတုန်းက ကျွန်မ ခင်ပွန်းဟာ စင်ကာပူကို ကျောင်းသွားတက်ပါတယ်။ အရင်တုန်းက ကျွန်မဟာ ခင်ပွန်းကိုဘဲ အားကိုးတတ်ခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဘုရားသခင်ဟာ သူ့ကို အားကိုးတတ်ဖို့ အတွက် ကျွန်မအားကိုး နေတဲ့ ခင်ပွန်းကို ကျွန်မနဲ့ ဝေးတဲ့နေရာကို ပို့လိုက် ပါတယ်။ ကလေးနှစ်ယောက်နဲ့ ကျွန်မဟာ မြန်မာပြည်မှာ အိမ်ဖော် အမျိုးမျိုး ရဲ့ ဒဏ်ကို ခံခဲ့ရပါတယ်။ အားလုံးပေါင်း ပြန်တွက်ကြည့်ရင် အိမ်ဖော် ၂၂ ယောက်နဲ့ ကြုံတွေ့ ခဲ့ရဖူးပါတယ်။

အဲဒီအချိန်မှာ သားလေးက ၂ နှစ်ကျော် သမီးလေးက တစ်နှစ် ကျော်ဘဲ ရှိပါသေးတယ်။ ခင်ပွန်း မပါဘဲ အားကိုးရာမဲ့ တစ်ယောက်တည်း ရင်ဆိုင်နေရသလို ခံစားရပြီး ဘုရားသခင်ကို အပြစ်တင်ကာ အမြဲတမ်း Why? ဆိုတာကိုဘဲ ထပ်ခါထပ်ခါ မေးမိပါတယ်။ ကျွန်မ နားမလည် နိုင်ခဲ့ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ဘုရားသခင်ဟာ ကျွန်မကို ပစ်ထားပါဘူး။ ကျွန်မနဲ့ အတူတူ ကျွန်မရဲ့ အမေနဲ့ ပေးနေပါတယ်။ ကျွန်မရဲ့ ယောက္ခမတွေကလဲ နေ့တိုင်း လိုလို ကျွန်မတို့ အိမ်ကိုလာပါတယ်။ ယောက္ခမတွေက ကျွန်မကို အမြဲလိုလို အားပေးပါတယ်။ လိုအပ်တာတွေ ဖြည့်ဆည်းပေးတယ်။ အမေကလဲ မီးဖိုချောင်ကိစ္စ အိမ်ကိစ္စကို တာဝန်ယူပေးတယ်။ ဒါတောင် ကျွန်မ ဘုရားသခင် ကို Why? ဆိုတာ မေးနေတုန်းပါ။

ကလေးနှစ်ယောက်ကလဲ ငယ်၊ အိမ်ဖော်အမျိုးမျိုးနဲ့လဲ ကြုံတွေ့ရ။ ဒီကြားထဲ ကျွန်မ အူ ကျုံ့ပါတော့တယ်။ (ကလေးနှစ်ယောက်ကို ဗိုက်ခွဲ မွေးထားရ၍) ဗိုက်က လှုပ်ရှားလိုက်တာနဲ့ ကိုက်၊ ကလေးနှစ်ယောက်ကလဲ ငယ်။ ကျွန်မ စိတ်မအေးနိုင်ခဲ့ပါဘူး။ ဘုရားနဲ့ အသက်မရှင်ခွဲတဲ့ ကျွန်မ ဘဝဟာ ပူလောင် နေအောင် ခံစားခဲ့ရပါတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ ဘုရားသခင်ဟာ ဆရာတစ်ပါးကို ကျွန်မ ဆီလွှတ်လိုက်ပါတယ်။ ဆရာက ကျွန်မ ဆီကို လာတိုင်း ကျမ်းစာ ဖတ်ဖို့ပြောပါတယ်။ အဲဒီတုန်းက ကျွန်မရဲ့ ကျမ်းစာအုပ်ဟာ ဖုန်တက်နေခဲ့ပါတယ်။ နေ့စဉ်ခွန်အား လောက်ကို ညအိပ်ခါနီးမှ သဘောလောက် ဖတ်နေရတဲ့ အချိန်လဲဖြစ်ပါတယ်။ ဆရာဟာ လာတိုင်း ကျမ်းစာဖတ်ရဲ့လား၊ ဖတ်ပါလို့ ပြောဖန်များလာတော့၊ နောက်တစ်ခါ ဆရာလာရင် ကျွန်မ ဖတ်တယ်လို့ ပြောနိုင်အောင်၊ အဖြေကောင်းအောင် ကျွန်မ ဖတ်မယ်လို့ ဆုံးဖြတ် လိုက်ပြီး ကျွန်မ ဖတ်လိုက်ပါတယ်။ တကယ်တမ်း ကျွန်မ ကျမ်းစာကို ဖတ်ရင်း ဖတ်ရင်းကနေ ဖတ်ရတာ ပျော်မွေ့လာပါတယ်။ ကျမ်းစာကို ဆာငတ်လာပါတယ်။ ဘုရားသခင်ကို ပထမ နေရာမှာ ထားတတ်လာပါတယ်။ နောက်ပိုင်းမှာ ဘုရားသခင်က ဘုရားအမှုတော် ဆောင်နေတဲ့ ဆရာမလေး တစ်ယောက်ကို ကျွန်မဆီ ပို့ပေးပါတယ်။ သူ့အားဖြင့် ဘုရားသခင်ရဲ့ ကောင်းမြတ်ခြင်းနဲ့ ကျေးဇူးတော်တွေကို သိမြင်လာပါတယ်။

ကျွန်မ ဘုရားသခင်နဲ့ အသက်ရှင်တတ်လာပြီး အရင်က အများတွေကို တောင်းပန်ခဲ့ပါတယ်။ ဘုရားသခင်နဲ့ အတူတူ အရာရာကို ရင်ဆိုင် ကျော်ဖြတ်လာရင်းနဲ့ ကျွန်မ အတောင့်တရဆုံး နေ့ကလေးကို ရောက်လို့ လာခဲ့ပါတယ်။ အဲဒါကတော့ ကျွန်မတို့ မိသားစုလေး စင်ကာပူမှာ စည်းစည်းလုံးလုံးနဲ့ အတူတူနေရလို့ဘဲ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီနေ့ကတော့ (၀၆-၁၁-၂၀၀၄) ဖြစ်ပါတယ်။

ကျွန်မတို့ မိသားစုလေး အရမ်းပျော်ခဲ့ပါတယ်။ နောက်ပိုင်း ကလေးတွေ ကျောင်းထားဖို့အတွက် စုံစမ်းတဲ့အခါမှာ သမီးလေးက K1 စတက်ရပြီး သားလေးကတော့ အသက် လပိုင်းလေးနဲ့ ကပ်ပြီး P1 ကိုတက်ခဲ့ ရပါတယ်။ ကျောင်းတက်ရတာ တစ်လ နောက်ကျတဲ့အပြင် သူ့ထက်ပိုကြီးတဲ့ ကလေးတွေနဲ့ ယှဉ်ပြီး ကျောင်းတက်ခဲ့ရပါတယ်။ စင်ကာပူကို ရောက်ကာစ လဲဖြစ်၊ ကျောင်းကလဲ တစ်လ နောက်ကျတော့ ကျောင်းရဲ့ အထာလဲ

မသိခဲ့တဲ့ သားလေးဟာ သူရဲ့ form teacher ဆရာမရဲ့ အထင်လွဲခြင်းကို ခံခဲ့ရပါတယ်။

ကျွန်မသားရဲ့ ဝိဇ္ဇာ သဘောက ကြောက်တတ်ပြီး အေးအေးလေးလေး နေတတ်တာကို ကျွန်မ သိပေမဲ့ ဆရာမက တစ်မျိုးမြင်ပြီး ကလေးကို အရမ်း ဆူပါတယ်။ သားလေးဟာ ရောက်ကာစမှာ သူတို့ “စလုံး” တွေရဲ့ လေသံကို စိမ်း နေပါသေးတယ်။ နားမလည်တဲ့အခါ ဆရာမ ခိုင်းတာကို လိုက်မလုပ်တဲ့ အတွက် ကျွန်မ အရမ်းဝမ်းနည်း ခဲ့ရပါတယ်။ ကျွန်မ သားလေး အိပ်နေတာကို ကြည့်ပြီး ငိုခဲ့ရပါတယ်။ အဝတ်လှမ်းနေရင်းနဲ့ သားလေးရဲ့ အဝတ်ကို ကိုင်မိရင် ဝမ်းနည်းပြီး မျက်ရည်ကျခဲ့ရပါတယ်။ ကျွန်မ ဘုရားသခင်ကို ဆုတောင်းပြီး ကျေးဇူးတော် ချီးမွမ်းခဲ့ရပါတယ်။

ကိုယ့်အနေနဲ့ ခံနိုင်ရည် မရှိတော့လောက် အောင် ခံစားနေရပေမဲ့ ဘုရားသခင်က ပိုကို ဘယ်တော့မှ မပစ်ထားဘူး။ မကောင်းတာကို မပေး ဖြစ်ဘူး။ ဒီလို အခြေအနေတွေဟာ ဘာကြောင့်ဖြစ်တယ်ဆိုတာ နားမလည်ပေမဲ့ ဘုရားက အကောင်းဆုံးဖြစ်စေမှာဘဲ။ ဘုရားသခင်ရဲ့ အလိုတော်ကို ဝန်ခံပြီး ကျေးဇူးတော်ကို မျက်ရည်တွေကြားထဲက ချီးမွမ်းခဲ့ရပါတယ်။

အဲဒီ အချိန်မှာ ဘုရားသခင်က ကျွန်မကို ဝိညာဉ်ရေးရာ ဆရာမ နောက်တစ်ဦးနဲ့ ပေးတော့ပြီး တော့ အားပေးနှစ်သိမ့်မှုကို ပေးခဲ့ပါတယ်။ နောက်ပိုင်းမှာ ကျောင်းဆရာမဟာ သားလေးအပေါ်မှာ အရမ်းနားလည် သွားခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်မတို့ကို သားလေးကို သူ ဆူပြီးနောက်ပိုင်းမှာ ဖုန်းဆက်ပြီး တောင်းပန် ပါတယ်။

နောက်တစ်ခုကတော့ ဝင်ငွေ၊ ထွက်ငွေ အခက်အခဲပါ။ ကျွန်မတို့ ရောက်ကာစက ကျွန်မ ခင်ပွန်းရဲ့ လစာဟာ ကျွန်မတို့ မိသားစုအတွက် မလောက်ငါးပါ။ ခင်ပွန်းလခထဲက CPF ဖြတ်တာရယ်၊ ဆယ်ဖို့တစ်ဖို့ ဖယ်ပြီးရင် သိပ်မကျန်တော့ပါဘူး။ အဲဒီအချိန်မှာ ယောက္ခမတွေက ကျွန်မတို့ မိသားစုကို ထောက်ပံ့ခဲ့ရပါသေးတယ်။ ကျွန်မ ခင်ပွန်းက ကျွန်မကို သူရတဲ့ လခထက် လုံလောက်နိုင်မဲ့ လခကို အတိအကျ ပိုတောင်းဖို့ ဆုတောင်းခိုင်းပါတယ်။ ဘုရားသခင်က ကြီးမြတ်၊ ကောင်းမြတ်ပါတယ်။ တောင်းတဲ့ လခထက် ပိုပေးခဲ့ပါတယ်။ ကလေးတွေလဲ သူတို့ကျောင်းမှာ သူတို့ အဆင်ပြေ သွားကြပါပြီ။

ဒါကြောင့် ဘယ်အရာ ဘယ်ကိစ္စမှာမဆို ဘုရားသခင်ကို အားကိုး ခိုလှုံရင် ကေန်အမှန် ဘုရားသခင်ဟာ ငြိမ်သက်ခြင်း ပေးပါတယ် ဆိုတဲ့အကြောင်း သက်သေခံလိုပါတယ်။ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းလျက် (KTM)

ကျေးဇူးတော်မှတစ်ပါးအခြားသောမင်္ဂလာသည်အကျွန်ုပ်မဖြစ်ပါ

တိုတလောက - တိတိကျကျ ပြောရရင် ၆လပိုင်း ၂၇ရက်နေ့ ၂၀၀၆ခုနှစ်၊ ညဂျူတီ (Night duty) အလုပ်လုပ်နေတာ တောက် လျှောက် အဆင်ပြေလာရင်း မမျှော်လင့်တဲ့ ပြဿနာ တစ်ခုကို ရင်ဆိုင် ကြုံတွေ့ရပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ ကရိုင်း အော်ပရေတာ (Crane operator) တွေရဲ့ တာဝန်က တစ်ချို့ ကားတွေပေါ်ကို Yard ထဲက ကွန်တိန်နာ (Container) တွေ တင်ပေးရသလို တပြိုင်နက်တည်းမှာဘဲ တစ်ချို့ ကားတွေပေါ်က ကွန်တိန်နာတွေကို Yard ထဲကို ပြန် စီချရတဲ့ အလုပ်လုပ်ရပါတယ်။ တကယ့်တကယ် ဒီအလုပ်ကို လုပ်လာခဲ့တာ တစ်နှစ် ကျော် လာခဲ့ပြီဆိုတော့ အလုပ်နဲ့ အကျွမ်းတဝင်ရှိမှု အတိုင်းအတာ တစ်ခု အထိ ရှိလာပါပြီ။

တာဝန်က ၂၇ရက်နေ့ ၂၁ ဝေးဝေးနာရီ ကနေ ၂၈ရက်နေ့ မနက် ၇နာရီ အထိ တတိယအဆင့် (3rd shift)ပါ။ အဲဒီလို လုပ်လာရင်းက မနက် ၁နာရီ လောက်မှာ ကားတစ်စီးပေါ်က ကွန်တိန်နာကို ဆွဲပြီး ကောက်။ Yard ထဲကို မလာပြီး စီထည့်ပါတယ်။ ပြီး Spreader ကို ပြန် အမ မှာ ကွန်တိန်နာရဲ့ လေးဘက်လေးတန် Lock ထဲက တစ်ခု မဖြုတ်ဘဲ Jam ဖြစ်ပြီး ကွန်တိန်နာ ပြန်ပါ လာပါတယ်။ ကွန်တိန်နာဟာ Lock တစ်လုံး ဆက်လျက်ကြီးနဲ့ လေထဲမှာ ကာရန်မဲ့စွာ ယိမ်းထိုးနေပါတယ်။

ရုတ်တရက် ကျွန်တော် ကြက်သေ သေသွားပါတယ်။ ဘာလုပ်လို့ ဘာကိုင် ရမှန်း မသိတော့ပါဘူး။ အဲဒီအချိန်မှာ ဘုရားသခင်ကို ပြေးပြီး

သတိရ လိုက်မိပါတယ်။ ပြီးမှ စိတ်ကို တည်ငြိမ်အောင် ပြန်စုစည်းပြီး ဘာလုပ်ရမလဲ စဉ်းစားရတယ်။ ဒီ အလုံးကို လေထဲ မြှောက်လျက် ကနေ ကိုယ့်ဟာကိုယ် ယိမ်းထိုးနေတာကို အောက်ကို ဖြည်းဖြည်းချင်း ပြန်ချမလာ။ ဒါမှမဟုတ် အထက်လျှိုပြီးနဲ့ စက်ပြင်ဆရာတွေဆို လှမ်းအကြောင်းကြားပြီး သူတို့ ညွှန်ကြားတဲ့အတိုင်း လုပ်ရမလာ။ အဲဒီမှာ စိတ်က ဒွါဟာ ဖြစ်နေပါပြီ။ နောက်တော့ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ချ။ အထက်ကို လှမ်း အကြောင်းကြား လိုက်ပါတယ်။ စက်ပြင်ဆရာတွေရဲ့ အကူအညီနဲ့ အောက်ကို ကွန်တိန်နာ ပြန်ရောက်တဲ့အချိန်မှာ မနက် ၃ နာရီ ထိုးနေပါပြီ။

စောစောက ကိုယ့်ဟာနဲ့ ကိုယ့်၊ ကိုယ့်သဘောနဲ့ ကိုယ့် လုပ်လိုက်လို့ အဆင်ပြေသွားရင် ကောင်းရဲ့။ မကောင်းဘဲ တေးမှာ ပုံထားတဲ့ ၅ထပ် တိုက်အိမ်လောက် နီးနီးမြင့်တဲ့ ကွန်တိန်နာ ပုံကြီးကို ဝင်တိုက်မိရင် အားလုံးလဲကျသွားရင် ငလျင် လုပ်သလို ဖြစ်သွားတော့မယ်။ ဒါမှမဟုတ် ဒီအလုံးပြုတ်ကျသွားလို့ အထဲမှာ ဘယ်လောက် တန်ဖိုးရှိတဲ့ ပစ္စည်းတွေ ပါမနဲ မသိ။ ကွန်ပျူတာတွေဆို ကုန်ပြီပေါ့။ ကွန်တိန်နာကလဲ သိပ် အလတ်ကြီး မဟုတ်ဘူး။ နည်းနည်း ဆွေးနေတယ်။ တစ်ခု ရှိတာကတော့ ကိုယ့်ဟာကိုယ် လုပ်လို့ ကောင်းသွားရင် အထက်က မသိဘူး။ အထက်က သိသွားရင် အရေးယူ ခံရမယ်။

ထင်ထားတဲ့ အတိုင်းဘဲ အကြောင်းကြားပြီး မကြာခင်မှာ စက်ပြင်ဆရာတွေ ရောက်လာသလို ကျွန်တော့်ရဲ့ Radio စက်ထဲကို ဒီကိစ္စ ပြီးပြီးချင်း ရုံးခန်းကို ကြည့်ဖို့ Statement လာရေးဖို့ အမိန့်ပေးပါတယ်။ Safety officer ကလဲ ဓါတ်ပုံ လာရိုက်သွားပါတယ်။ အဲဒီတော့လဲ ကျွန်တော့်ဘက်က “ဟုတ်ကဲ့ပါခင်ဗျာ” ပေါ့။ ဒါပေမဲ့ ကျေးဇူးတော်ကြောင့် ကိစ္စ ပြီးသွားတဲ့ အချိန်မှာ Private call တစ်ခု ထပ်ဝင်လာပြီး မင်း နောက်တစ်ခါ အလုပ်လုပ်ရင် သတိထားပါတဲ့။ မင်း ရုံးခန်းကို လာစရာ မလိုတော့ဘူး။ Carry on လို့ပြောတော့ ကျွန်တော် အရမ်းပျော်သွားပါတယ်။

အရင်တစ်ခါ Accident ဖြစ်တဲ့က Statement ရေးပြီးပြီ။ (သခင်စကား အမှတ်စဉ်(၅၇)တွင် သက်သေခံ ခဲ့ဖူးပါသည်) ဒီတစ်ခါ ထပ်ရေးရင် အလုပ်လဲ အခြေအနေက သိပ်ကောင်းမှာ မဟုတ်ဘူးလို့ ကိုယ့် ကိုယ်ကို အလိုလိုသိနေပါတယ်။ မနှစ်ကလဲ Operator တစ်ယောက် Accident တွေများလာလို့ မြန်မာပြည် ပြန်အပို့ခံ ထိခံပါတယ်။ ကျွန်တော့် ကို Safety officer က Radio ထဲကနေ ထပ်ပြီး သတိပေးပါတယ်။

ကျွန်တော် သတိပြုဖို့ လိုသွားတဲ့ အချက်က ကွန်တိန်နာ အပုံထဲကို စီ အပြီး Unlock ခလုတ်ဆွဲရင် Unlock မီးလုံးလေး လင်းသွားပါတယ်။ သို့သော် အဲဒီ မီးလုံး မှိတ်တုတ်မှိတ်တုတ် ဖြစ်နေပါက Sperador ကို ဆက်မ ရပါဘူး။ မိမိဘာသာ နှစ်ခါ သုံးခါ ကြိုးစားလို့ မရရင် စက်ပြင်ဆရာ ကို အကြောင်းကြားရပါတယ်။ သူတို့ လာပြင်ပြီး အိုကေ မှ ဆက်လုပ်ပေါ့။ ကျွန်တော့် ရဲ့ သတိ ပေါ့လျော့ပျောက်ကြောင့် ဖြစ်လာခဲ့ရင် ပေးဆပ်ရမှာတွေက များပါတယ်။ သွန်သင်ခြင်း သင်ခန်းစာတွေကတော့ တစ်ခုပြီး တစ်ခုပေါ့ဗျာ။

စင်ကာပူမှာ အလုပ် လာလုပ်တဲ့အခါကျတော့ Safety ကို အတော် အလေးထားတာ တွေ့ရပါတယ်။ အန္တရာယ် ဖြစ်နိုင်တဲ့ လုပ်ငန်းခွင် တွေမှာ ကျွန်တော့်လို အလုပ်လုပ်နေကြရတဲ့ ရှေ့ညီအစ်ကို တွေကိုလဲ ဒီ သက်သေခံချက် လေးနဲ့ ဝေဝေလိုက်ပါတယ်။ ဘာဖြစ်ဖြစ် ဘုရားသခင်ကို သတိရပါ။ ဝါးတားတား ဖြစ်နေတဲ့ အချိန်မှာ ဘယ်လို ဆုံးဖြတ်ရမယ် ဆိုတာ ဘုရားသခင်က ကျွန်တော့်ကို အလင်း ပေးခဲ့ပါတယ်။ ကိုယ်တော်က လမ်းပြတယ်။ ပို့ဆောင်တယ်။ တပြိုင်တည်းမှာ တွဲကူ နေတယ်လေ။

(မောင်လမ်း)

oooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo

u8frjzwbc1kaom ဝင်ကာပူအဝေထွာသိလိင်

ကျောင်းဆရာမ တစ်ယောက်ကို စင်ကာပူနိုင်ငံထုတ် ရွှေမြန်မာ မဂ္ဂဇင်းက အင်တာဗျူး ထားတဲ့အကြောင်း ကျွန်မ ဖတ်မိလိုက်ပါတယ်။ ရန်ကုန်မှာ ကျောင်း ဆရာမ လုပ်ပြီး စင်ကာပူမှာ အိမ်ဖော် လုပ်ရတော့ ဆရာမ ဘယ်လို ခံစားရပါ သလဲတဲ့။ ဒါနဲ့ ဆရာမက ရန်ကုန်မှာ တစ်လ လုံးလုံးနေမှ နှစ်သောင်း သုံးသောင်းတောင် မနည်းကြီး ရှာရတာ စင်ကာပူမှာက တစ်ရက်ကို တစ်သောင်း ကျော် ရတာ ဆိုတော့ ပျော်ပျော်ကြီးကို လုပ်မှာဘဲတဲ့။

အဲဒီစာကို ဖတ်ပြီး ကျွန်မ ငါးသလောက်ပြုံးလေးနဲ့ ပြုံးနေလိုက်ပါ တယ်။ အိမ်လခ ပေးစရာ မလိုဘူး။ စားစရိတ် သောက်စရိတ် မကုန်ဘူး။ သွားစရိတ်၊ လာစရိတ် မလိုဘူး။ အခု ပေါက်ဈေးနဲ့တွက်ရင် တစ်လကို သုံးသိန်း နီးပါးဘဲ။ ဆရာမ ပြောသလို ပျော်ပျော်ကြီး လုပ်သင့်တာပေါ့။ ရန်ကုန်မှာ ဘွဲ့ ရပြီးသား သူငယ်ချင်းတွေ တစ်လကို အလွန်အလွန် လေးငါးခြောက်သောင်း ဘဲရတာ။ အသက်လေးဆယ်ကျော် အင်ဒိုနီးရှားမကြီးတွေ၊ ခေါင်းဖြူဖြူဖွေး ဖိလစ်ပိုင်မ အသက် ၅၀ကျော်တွေတောင် ဒီအလုပ်ကို လုပ်နိုင်သေးတာဘဲ ကျွန်မ ဘာဖြစ်လို့ မလုပ်နိုင်ရမှာလဲလို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ပြန်မေးမိတယ်။ ကျွန်မ တို့ စင်ကာပူကို နည်းအမျိုးမျိုးနဲ့ ရောက်လာကြတယ်။ လူအိုရဲ့ မှာလုပ်တဲ့ သူငယ်ချင်းတွေ ရဲ့ ဘဝအတွေ့အကြုံကို ကြားရတာ အံ့ဩ လေးစား စရာပါ ဘဲ။

စင်ကာပူ မလာခင်မှာ ကျွန်မ ဆုတောင်းတယ်။ ခရစ်ယာန် အိမ်မှာ အလုပ်လုပ်ရဖို့၊ ခရစ်ယာန်ဆိုတာ သနားတတ်တယ်။ ကျေးဇူးပြု တတ်တယ်၊ ခွင့်လွှတ်တတ်တယ်၊ ကိုယ်ချင်းစာတတ်တယ်။ ဒါနဲ့ ကျွန်မ ဆုတောင်း ထားတဲ့အတိုင်း အဖြေရခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်မ အလုပ်လုပ်ရမဲ့ အိမ်က (- -) ခရစ်ယာန်။ အိမ်ထဲကို ဝင်လိုက်တာနဲ့ သခင်ယေရှု လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ အသေခံတဲ့ ပန်းချီကားချပ် အကြီးကြီးကို လူအများ မြင်သာအောင် ဧည့်ခန်းမှာ ချိတ်ဆွဲထားတယ်။ အိမ်ပေါ်မှာလဲ ဘုရားခန်း၊ ဆုတောင်းခန်း တွေ ရှိတဲ့အပြင် ယုတ်စွအဆုံး အိမ်သာ ထဲမှာတောင် မယ်တော် မာရီ ဓါတ်ပုံတွေ စီစီရီရီ တင်ထားတာပေါ့ရှင်။

စိတ်ထဲမှာ ငါတော့ သိပ်ကံကောင်းနေပြီ။ ဘုရားကျေးဇူးတော်ဘဲလို့ အကျေနပ်ကြီး ကျေနပ်နေမိတယ်။ အဲဒီ အိမ်မှာ အင်ဒိုနီးရှားမလေး တစ်ယောက်လည်း ခေါ်ထားတယ်။ သူကတော့ ကျွန်မ ရှေ့မှာ အရင်ရောက် နှင့် နေတာကြောင့် အဲဒီအိမ်မှာ ရှိတဲ့ လူတွေအကြောင်း ကျွန်မကို ပြောပြ တယ်။ မိုးလင်းလာရင် ကျွန်မ သူဌေးမရဲ့ အမေက ဘုရားစင်ရှေ့မှာ ပုတီးစိတ် ပြီး ဆုတောင်း ဘုရားရှိခိုးပါတယ်။ Holy spirit I need you ဆိုပြီး လူကြားအောင် အကျယ်ကြီး အော် ဆုတောင်းတယ်။ ပြီးရင် မနက်စာ စားတယ်။ မနက်စာ စားပြီးရင် ကျွန်မတို့ နှစ်ယောက်ကို စီစဉ် ညွှန်ကြား ဆူပူ အော်ဟစ် ကြိမ်းမောင်းတော့တာပါဘဲ။ အလုပ်ထဲမှာ မှန်သည်ဖြစ်စေ၊ မှားသည် ဖြစ်စေ၊ ဘာလုပ်လုပ် သူစိတ်တိုင်းကျတာ တစ်ခုမှ မရှိပါဘူး။ ဘိုလို ရှိသမျှ ဆဲနည်းတွေ စုံအောင် ဆဲတော့ တာပါဘဲ။ ကျွန်မ စိတ်ထဲမှာ ဘုရား ဘုရား ဒါတောင် မနက်စောစော Holy spirit ကို သူ့စိတ်နှလုံးထဲ ဖိတ်ခေါ် ထားလို့ တော်သေးတာပေါ့။ ဖိတ်များ မခေါ် ထားမိရင် ကျွန်မတို့တွေ အသက် ကို ဖက် နဲ့ ထုပ်ထားရမယ်။

အစားအသောက် စားရတဲ့ အခါ ထမင်းကို လက်ဖက်ရည် ပန်းကန် လုံးလေး တစ်လုံးစာလောက်ဘဲ စားရတယ်။ အသား နည်းနည်းစီ၊ ဟင်းရွက် ဆိုရင်လဲ အရွက် မစားရဘူး။ အရိုးတံဘဲ ကျွေးတယ်။ ဒါတောင် သူဌေးမက သူတို့ ကို ကျွန်မတို့ အိမ်ဖော်တွေကို ကောင်းကောင်း ကရုစိုက်ဖို့ မှာထားလို့။ ဒါနဲ့ဘဲ ကျွန်မတို့နှစ်ယောက် တစ်ယောက် မျက်နှာ တစ်ယောက်ကြည့်ပြီး အဖွားကြီး အပြင်လဲ ထွက်သွားရော ခေါက်ဆွဲခြောက် ၅ထုတ်ကို နှစ်ယောက် ပေါင်းပြီး ပြုတ်စားကြပါလေရော။

အဆင်ပြေတဲ့သူတွေ အများကြီး ရှိသလို ကျွန်မတို့လို အဖြစ်ဆိုး ကြုံရတဲ့ သူတွေလဲ ရှိတယ်ဆိုတာ။ Passpost in hand ဖြစ်နေတဲ့ ညီမငယ် လေးတွေ၊ အစ်မကြီးတွေ၊ အန်တီကြီးတွေကို ကြိုတင် သိထားစေချင်လို့ ကျွန်မ ဒီသက်သေခံချက်ကို ရေးလိုက်ရခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

အိမ်တွေ၊ မိသားစုတွေ ရှိနေသရွေ့ အိမ် အလုပ်လုပ်ဖို့သူတွေ လိုနေအုံးမှာဘဲ။ မိန်းမသားတိုင်းဟာ အိမ်မှုကိစ္စကို ရှောင်လို့ မရပါဘူး။ ကိုယ့် အိမ်မှာ နေရင်လဲ ဒီအလုပ်ကို လုပ်ရမှာဘဲ။ ဥပမာ ကျွန်မတို့ သူဌေးလို မီးဖိုချောင်သုံး ပစ္စည်းတော်တော်များများ မြန်မာပြည်က ကျွန်မ အိမ်မှာ မရှိပါ

